

Es una nena d' ulls blaus
 com lo cel immens y bell,
 y per sèrne mes hermosa
 un xiquet ros te 'l cabell.
 Es troba en la edad ditjosa,
 contant sols quinze Abrilets,
 y sembla son hermós rostre
 igual que 'ls dels angelets.
 No s' empolsa may la cara,
 ni usa galas en excés
 ja que no li es necessari;
 prou maca per sí sola es.
 Encar qu' es d' una familia
 de Mollet, molt respectable,
 no obstant y aixó, res li priva
 d' esser molt franca y amable.
 Ja que 'l poble de Mollet
 es son pare carinyos,
 de tenir aytal filleta
 ab honra ha d' está orgullós.
 Perqué es noya com molt pocas,
 molt bufona, molt hermosa,
 molt aixerida, molt guapa
 y per fi molt carinyosa.

Tots los vehins de Mollet,
 y casi tót lo Vallés,
 ab lo que acabo de dir
 ja sabrán ella qui es.
 Pero á tu amich, t' he nombrat
 jutje d' aqueixa cuestió
 y espero ton potent fallo
 per si tinch ó nó rahó.

EL DE LA PEPETA DE MOLLET.

Barcelona 9 Mars 1897.

Se tracta de la sortida d' un número extraordinari d' una revista, y no obstant considerém oportú donar quelcom mes que una noticia feta de correguda com es de costum en semblants casos. Creyem del cas dedicarli al menos una nota bibliográfica se-

gons prometerem en nostre número anterior no solament per haver vist la llum pública aytal revista en una població del Vallés y per esser destinada al enaltiment de la nostra Pàtria Catalana, sinó perquè ja casi, fins descontant las circunstancias esmentadas, revesteix lo número á que aludim una verdadera importancia literaria.

La Enciclopèdica és lo titol d' aytal revista, que teniut per principal objecte 'l conreu de las ciencias, y de la literatura en general, se publica mensualment á Granollers, baix la direcció del molt aprofitat jove don J. Vidal y Gumbert. Si bé dit escriptor no olvida may que 's nascut en terra catalana, propositantse escampar sa revista principalment en payssos no catalans, adopta en ella la llengua castellana, criteri que no hem de discutir desde aquest lloch. Per aixó és que si aquet número extraordinari de *La Enciclopèdica* destinat á commemorar lo Certámen verificat á Granollers lo dia 4 del Setembre passat, ab tot y parlar unicament de cosas de nostra Pàtria, los distingits literats que hi han col·laborat, han fí t lo sacrifici d' enmatllevar un idioma no propi de la terra. Aquest es lo motiu sens dubte, de que alguns travalls resultin una mica esfarfegats y mancats d' aquella expontaneïtat que tant mes agradosos los hauria fet si haguessin sigut escrits aytal com sos autors los pensaren.

Apesar de lo apuntat, no reparám cap mica en afirmar que la publicació de que 'ns ocupém és notabilissima, honrosa de debó per son infadigable y molt ilustrat Director. Que ho digui per nosaltres l' index de treball y autors, que ab tot y ser molt llarchs, no 'ns sabém estar de reproduhir: Los Certamens á Catalunya, per Victor Balaguer.—Los Certamens á Catalunya per F. de S. Maspons y Labrós.—Discurs del President del Jurat Jaume Russinyol.—Corifeus de modernisme, Russinyol, Joan Maragall, E. Guanyabens, Clardi Planas y Font per S. Pezer y Jorba.—La nit de S. Joan (poesia guanyadora de la flor natural)